

παλούκι

Τετάρτη, 27 Μαρτίου 2013

7:00 πμ

Σημασία:

παλούκι το [ραλύκι] O44 : 1.κομμάτι ξύλου (επίμηκες και με αιχμηρό άκρο), το οποίο μπήγουμε στο έδαφος ή σε τοίχο· πάσσαλος: Τα παλούκια ενός φράκτη. Έμπηξε στο χώμα ένα παλούκι κι έδεσε εκεί το ζώο. Στέκομαι σαν παλούκι (ειρ.) στέκομαι ακίνητος χωρίς να κάνω τίποτα: Τι στέκεσαι σαν παλούκι και δε μιλάς;

ΦΡ άνθρωπος του σκοινιού και του **παλουκιού**, εξώλης και προώλης, κακοποιό στοιχείο, διεφθαρμένος. πηδάω πολλά **παλούκια**, είμαι άνθρωπος αμφιβόλου ηθικής.

2. (μτφ., λαϊκ., προφ.) για κάτι πάρα πολύ δύσκολο, για δυσκολία ανυπέρβλητη· (πρβ. αγγούρι): Μεγάλο / πολύ **παλούκι**. ΦΡ: Μας έβαλε κάτι παλούκια στις εξετάσεις, θέματα εξαιρετικά δύσκολα.

[μσν. παλούκι(ν) < *παλούκιον < υστερο λατινικο *paluceus κατά τα υποκορ. σε -ιον < λατ. pal(us) υποκοριστικό -uceus] πβλ. **φαλλός**

παλούκι το· παλούκιν· παλούκιον· πληθ. παλούκα.

1)

α) Πάσσαλος (ως οικοδομικό υλικό, εδώ σε μεταφ.):

πήρες (ενν. συ, Χάρε) τους στύλους του σπιτιού και τα παλούκι' αφήκες (Γεωργηλ., Θαν. 203)·
(ως εξάρτημα σκηνης):

(Συναδ. φ. 150ν)·

παλούκα του μίσκαν (Πεντ. Έξ. XXXV 18)·

β) δοκάρι (εδώ σε μεταφ.):

πρώτα εβγάλετε το παλούκι από το μάτιν σας (Συναδ. φ. 92ν)·

γ) πάσσαλος μπηγμένος στο έδαφος (για το δέσιμο ζώου):

(Παρασπ., Βάρν. C 310)·

(για περίφραξη κτήματος):

(Λέοντ., Αιν. IV 30)·

(σε παροιμία):

Οπού γυναικός ακούει εις χοντρόν **παλούκι** κρούει (Αιτωλ., Βοηβ. 231).

2)

α) Μυτερό ραβδί:

παλούκι να είναι εσέν ... και να σκάψεις μετ' αυτό ... και να σκεπάσεις το κοπριό σου (Πεντ. Δευτ. XXIII 14)·

β) (ως όργανο βασανισμού):

εξορύττουσιν τας κόρας αφειδώς με το παλούκιν των ομμάτων του αθλίου (Ερμον. Ω 238· Ασσίζ. 4155)·

γ) ρόπαλο:

ηθέλησεν να του τραβίσει μίαν παλουκιάν μετ' εκείνον το παλούκιον (Μπερτολδίνος 135).

3) Όργανο ανασκολοπισμού:

ωσάν κανέναν κλέπτη οπού τον δώσουν το παλούκι ... και τον παν να τον φουρκίσουν (Συναδ. φ. 67r)·

(υβριστ.):

Κάθισμα και παλούκιν εις τον κώλον σου (Σπανός D 211).

67r)·

(υβριστ.):

Κάθισμα και παλούκιν εις τον κώλον σου (Σπανός D 211).

[πιθ. <ουσ. πάλος + κατάλ. -ούκι ή <μεσν. λατ. ***paluceum**. Ο τ. -ιν στο Meursius. Ο τ. -ιον σε σχόλ. Η λ. στο Βλάχ. και σήμ.]

[Λεξικό Κριαρά]

Συνώνυμα

- Πάσσαλος
- Πάλος

Πβλ. Μύθο του Αισωπου (6ο αι. π.Χ.) ΤΟΙΧΟΣ ΚΑΙ ΠΑΛΟΣ : τοίχος σπαραττόμενος υπό πάλου βιαίως έφώνει:«τί με σπαράττεις μηδέν' ήδικηκότα;" καί ός· " ούκ έγώ", φησίν,"αίτιος τούτου, άλλ' ό όπισθεν σφοδρώς με τύπτων."

- **σκόλοψ** και σκάλωψ, παλούκι, σταυρός, στύλος, ξύλο, κούτσορο, έρμα, καζικι, κολόνα
Ο σταυρός επειδή χρησιμοποιήθηκε για την σταύρωση του Ιησού δεν χρησιμοποιείται υποτιμητικά στο σημερινό λεξιλόγιο.
Μεταφορικά η μεγάλη δυσκολία (παλούκι, καζικι) , η μοναξιά (κούτσορο)

Εγκυκλοπαιδικά

Ο **πάσσαλος** χρησίμευε για την κατασκευή χαρακωμάτων και φρακτών. Κατασκευάζονταν από ένα ίσιο κορμό δένδρου μυτερό και στις δύο άκρες. Η μια άκρη καρφώνονταν (επακτούτο < πακτω) στο έδαφος. Η άλλη, και αυτή μυτερή, εμπόδιζε τους ανεπιθύμητους να καβαλήσουν το φράκτη.

Το **παλούκι** ήταν η πλέον τελεσφορεί μέθοδος για την θανάτωση βρυκολάκκων και βαμπίρ. Το κάρφωναν στην καρδιά του βαμπίρ όταν ήταν σε αδράνεια. Ο σταυρός (το σύμβολο) έδιωχνε βρικόλακες, βαμπίρ εν δράση , και τον ίδιο το διάβολο . Πβλ. ούτε το διάολο να δεις ούτε το σταυρό σου να κανείς.

Ένας και μοναδικός **πάσσαλος** σε κάποιο κοινόχρηστο χώρο χρησίμευε ως **όργανο βασανισμού**. Ο στύλος παρέμενε στη θέση του και όταν δεν γίνονταν βασανισμοί, για να φοβίζει τους επιδόξους παραπτωματίες. Θρυλείται πως ή συνοικία **Κολωνάκι** των Αθηνών, πήρε το όνομα της από ένα τέτοιο στύλο.

Πβλ. Αρχαία παροιμία παττάλου γυμνότερος .

Η εικόνα του **πασσάλου (κούτσορο)** μέσα στη μέση μιας πλατείας έδωσε λαβή την παρομοίωση **έμεινε σαν κούτσορο** δηλ. μόνος και έρημος ή **σαν καλαμιά στον κάμπο**.

Το **κούτσορο** δεν χείρει καμίας εκτιμήσεως (πβλ ΦΡ αυτός είναι **κούτσορο** στα Μαθηματικά ήτοι αδαής. Και παροιμία "άνθρωπος αγράμματος **ξύλο απελέκητο**" δηλ. κούτσορο).

Ελλειψει στύλου γίνονταν χρήση του **πλατάνου**, δένδρου που συνήθως υπήρχε στην πλατεία του χωριού και προσφέρονταν για εκτελέσεις, κυρίως με απαγχονισμό. Πβλ. ΦΡ **χαιρέτα μου τον πλάτανο**. = όλα χάθηκαν, πάμε για κρέμασμα. (χαιρετώ = καλωσορίζω και όχι αποχαιρετώ).

Το **ξύλο** εμφανίζεται σε πολλές φράσεις που αφορούν τον δαρμό. Συνήθως ο τιμωρούμενος δεν δέρνονταν **με ξύλο** αλλά **επί ξύλου**, δηλ. δεμένος σ' ένα ξύλινο παλούκι, όπως θα δούμε παρακάτω.

Ένα τελείως διαφορετικό βασανιστήριο ήταν το **πλάκωμα στο ξύλο**, δηλ με ξάπλωμα σε οριζόντια σανίδα και με τοποθέτηση πέτρινων πλακών στο στήθος. Σήμερα η φράση "τον πλάκωσαν στο ξύλο", τον στρωσανε στο ξύλο, λέγεται με την σημασία: τον έδειραν.

Τα **ξύλα** σήμερα εννοούνται τα **καυσόξυλα** (πήγε στο βουνό για **ξύλα**, η ξυλοκόπα είναι μια σόμπα που καίει **ξύλα**).

Τα ξύλα στα αρχαία ελληνικά ονομάζονταν **κᾶλα** και ήταν μια συνεκδοχή για να δηλώσει τα πλοία. Πβλ. Φράση «**ἔρρει τα κᾶλα**».
Για το κάλος βλ. λήμμα.

Ετυμολογία:

σκόλοψ, -οπος, ὁ "πάσσαλος, «παλούκι»", βλ. σκάλοψ.

196

Ερμα

1 ἔρμα, τὸ "ἔρεισμα, στήριγμα, ὑποστήριγμα", ὁμ. αἰτ. *ἐρμίνα*, τόν, δοτ. πληθ. *ἐρμίσι* "τὸ στήριγμα τῆς κλίνης, ὁ πούς τῆς κλίνης": μᾶλλον συγγ. τοῖς: ἀρχ. Ἰνδ. *snánu-* ἄρσ. = πάσσαλος, διπλοῦς στῦλος, ἀγγλοσαξ. *swer* = πάσσαλος, στῦλος, λατ. *suvis* = κλάδος, βλαστός, πάσσαλος.

196

Η χρήση του **έρμα** για να δηλώσει την **σαβούρα**, το βάρος που διατηρεί το πλοίο κάθετο είναι μεταφορική.

Αυτός που δεν έχει έρμα, ο ασταθής, ο παραπαίων λέγεται (μτφ.) ανερμάτιστος.

κούτσουρο = κόψουρον < κοπτω + ουρά . Κολοβόν [δένδρον] δηλαδή δέντρο που του κοψανε τα κλαδιά.

καζίκι < τουρκική *kazik*

μακρύ και αιχμηρό αντικείμενο, πάσσαλος, παλούκι που χρησιμοποιόταν για τον ανασκολοπισμό (παλούκωμα) στη διάρκεια της τουρκοκρατίας αλλά

μια πολύ δύσκολη κατάσταση (κατ' αναλογία με το « **παλούκι** »)

Φράσεις

η δουλειά που μου έτυχε είναι πολύ **καζίκι**, **ή** έπαθα/έφαγα ένα γερό **καζίκι**

Ξενόγλωσσα

ΛΑΤΙΝΙΚΑ **palus**

Αλλά και **pallum** από το **paglus της ριζας** παγ από όπου και το Ελληνικό πηγνυμι >παγος> παγιώνω

1 *pālus, i, m., poteau : ad palum adligare* CIC. *Verr. 5, 11, attacher au poteau; ad palum exerceri* VEG. *Mil. 1, 11; 2, 23, faire l'exercice du poteau [s'escrimer contre un poteau]; vulnera pali* JUV. *6, 246, les coups reçus par le poteau [dans cet exercice] || [fig.] exerceri ad palum* SEN. *Ep. 18, 6, s'exercer au poteau, s'aguerrir [en exerçant son âme] || primus palus* LAMPR. *Com. 15, le premier des gladiateurs nommés secutores || membre viril : HOR. S. 1, 8, 5.*

palumbus - Dictionnaire Gaffiot français-latin - Page 1108

<http://www.lexilogos.com/latin/gaffiot.php?q=palus>

Προφανώς είναι συγγενές το **palus** παλούκι με το **phallus** φαλλός, πέος.

Το **πάλλος** χρησιμοποιείται στο Κυπριακό ιδίωμα με τη σημασία παλούκι, ετυμολογείται από το λατινικό palus. τα λεξικά το γράφουν με δυο λάμδα με επίδραση από το φαλλός.

Sudes, stipes

Φραση : quasi palo rectus tundur, (σαν κτυπημένος στο στέρνο από πάσσαλο) επί εκπλήκτου, Plaut. Rud. 5, 2, 2., αναλογες ελληνικές φρασεις: έμεινα κόκκαλο ή άναυδος ή κεραυνόπληκτος ή στηλη αλατος, στεκεται σα μπάστακας.

Ο primus palus ίσως παράγει κα το επώνυμο Πάλλης

Ιταλικά **palo, stacca**

Από το stacca η στεκα του μπιλιάρδου.

Αγγλικά **stake, pale, pole, stick,**

Από το stick έγινε το στικάκι (flash memory stick) πχ. της λίστας Λαγκάρντ.

Γαλλικά

pal

«poteau, pieu», v. aussi pieu. La forme pal «pieu» se trouve plus anciennement dans des textes

norm. et anglo-norm. (ca 1175) s.v. pel.

Pieu employé comme instrument de supplice sur lequel on empalait un condamné; p.méton., supplice, en usage surtout en Orient, consistant à empaler un condamné. Le pal (...) sur lequel l'Inquisition faisait asseoir l'impie qui ne voulait pas confesser son crime (Stendhal, *Mém. touriste*, t.1, 1838, p.293). Digne du pal C'est tout le mal Que je souhaite à cette gent impie (Verlaine, *OEuvres compl.*, t.3, 1896, *Invect.*, p.342).

Palisade

Étymol. et Hist. 1. 1600 arboric. (O. de Serres, *Théâtre d'agric.*, Genève, M. Berjon, 1611, p.782: Telle ordonnance de Fruitiere est appelée espalier et palissade, par laquelle les Arbres plantés en haie s'entre-embrassent et s'entre-lient les uns les autres); 2. 1611 fortif. «rangée de pieux formant protection, défense» (Cotgr.); 3. 1636 «rangée de palis plantés en terre» parc ceint de palissade (Monet, p.627 a). Dér. de palis*; suff. -ade* –ou bien empr. à l'a. prov. palissada «clôture de palis» (1398, Coll. Doat, t.LIV, fol. 168 ds Rayn.).

Τουρκικά

Kazik

Παλούκι. στην τουρκική αργκό σημαίνει τον αδικαιολόγητα ακριβό, εξωφρενικά αποτιμημένο.

Στα ελληνικά δάνειο «καζίκι»: δύσκολο, αλλά και υπερβολικά υψηλός και απρόβλεπτος λογαριασμός.

direk

Κατάρτι, στύλος, πάσσαλος μεταφορικός ψηλός σαν κατάρτι: direk gibi.

Στα ελληνικά δάνειο «ντιρέκι» ή «ντερέκι»: πανύψηλος.

Τοπωνύμια

Παλούκια

Οικισμός Αττικής, επαρχ. Πειραιώς Δήμος Σαλαμίνας κατ. 1.243

Συνεση με πορθμειο με το Πέραμα

Από πάσσαλους πρόσδεσης στο λιμάνι για τις βάρκες.

Παλουκι

Οικισμός στην Αμαλιάδα

Κολωνάκι

Αριστοκρατική συνοικία της Αθήνας. Από ένα παλούκι σωφρονιστικής χρήσης στο κέντρο της πλατείας.

Εικόνες

---1---

1. [ΑΝΑΣΚΟΛΟΠΙΣΜΟΣ](#)

2. [Ο ΜΑΡΣΥΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥΜΕΝΟΣ](#)

3. ΦΡΑΚΤΗΣ ΑΠΟ ΠΑΛΟΥΚΙΑ

4. ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΦΡΑΚΤΗ

Φράσεις

Πατάλου γυμνότερος

*ἀθλίως ἐρώμενον ἐψίλωσαν των χρημάτων και κατέστησαν πατάλου γυμνότερον, ἀπέλιπον αυτόν εν-
πενία δήπου μυρία: και περιπεφρονήκασι παντελώς.*

Επιστολές - Αρισταινετος

63556985-Gregorius-Cyprius-Paroemiae 2.6

Πβλ. επομένη

Επι ξύλου κρεμάμενος

Βλ. [φράσεις](#)

Έφαγε ξύλο

Τον έδειραν.

Δαγκωσε το ξυλο (στύλο ή παλουκι) για να μην φωνάξει όταν τον μαστιγώνανε.

Η απλούστερα ακουμπησε η μουρη του στον παλούκι του βασανισμού. Όπως στη φράση εφαγε η μουρη του χωμα.

Η προσδεση στο παλουκι γινονταν με προσωπο προς το ξυλο ώστε να εκτειθεται η πλατη του κρατουμενου για τη μαστιγωση.

Παλουκώσου

Κάθισε σε ένα μέρος και μην περιφέρεσαι. Προστακτική συνήθως προς άτακτο παιδί.

Παροιμίες

πάσσαλος πασσάλω έκκρούεται

Eust. 126.13,

Ή

ἦλω τὸν ἦλον, παττάλω τὸν πάτταλον

Το καρφί βγάνει με καρφι και ο πάσσαλος με πάσσαλο.

Ανάλογες φράσεις της ταυτοπάθειας επεζησαν σε πολλούς λαους.

Πβλ. επομενη

Οφθαλμόν αντι οφθαλμού και οδόντα αντι οδόντος.

Η ποινη δια της ανταποδοσης. Καθιερωθηκε θεόθεν* στη παλαια διαθηκη.

Εξοδος, 21:24 οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος

* Η ΠΔ είναι θεοπνευστος κατά τους παπαδες

Μια σου και μια μου

Πβλ. Τη θεωρία του στρ. Κουρούκλη* δια την σωτηριαν της Ελλάδας:

"Αιμα στο αιμα. Βολι στο βολι , γιάφκα στη γιάφκα! Να πέσουν και 114 κεφάλια αρχής γινόμενης από το Καστρί! "

---

*)**κουρούκλα** (II) η. Είδος γυναικείου ή αντρικού κεφαλόδεσμου: (Κυπρ. χφ. 159).

[πιθ. <λατ. circulus ή <παλαιότ. ιταλ. circolo. Πβ. λ. κούρουκλας (= κύκλος) ιδιωμ. Η λ. και σήμ. κυπρ.]

Μηδέ πάσσαλόν μοι καταλιπεῖν

Μου τα ξεριζωσε όλα δεν μου αφησε ουτε πάσσαλο. Επι ολοσχερους καταστροφής.

Την αναφέρει ο Λουκιανός στο "Δίκη φωνηέντων".

Όποιος πηδάει πολλά παλούκια κάποιο θα μπει στον κώλο του

Ανάλογο του: « ο ψεύτης και ο κλεφτής τον πρώτο χρόνο χαίρονται».

Πβλ. Και την νεώτερη που υπονοεί, εμμέσως πλην σαφώς, το παλούκι: **Μακριά από τον κώλο μας κι' οπου θές ας είναι.**

Οι εσχατοι ἔσσονται πρῶτοι

Παράγωγα

Παλουκοκάφτης

Ο Μάρτης είναι γδάρτης και καλός παλουκοκάφτης.

Επειδή το παλούκι σημαίνει και το **καυσόξυλο** έχουμε αυτή την γνωστότατη παροιμία.

καταπασσάλειυσις ^{161.178}

Ο Κουκουλές αφιερώνει ειδικό κεφαλαίο για τους καταδέσμους και τις καταπασσαλειυσεις στο Βυζαντινών Βιος και πολιτισμός.

Οι καταπασσαλεύσεις ήταν μαγικές τεχνικές. Γίνονταν με το μπηξημο πασαλων ή καρφιων η καρφιδων πανω σε ομοιωμα ανθρωπου που ηθελαν να βλαψουν ή πανω σε καποιο άλλο συμβολο (συνηθως πεντάλφα)

Δες [γιούσουρι](#) στο ΚΑΡΑΒΙ και το ομώνυμο κεφαλαίο στο ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ του Φαίδ. Κουκουλέ, Τομος στ.

Οι καταπασσαλεύσεις ήταν ομοιώματα του θύματος, κατασκευασμένα συνήθως από κερι ή μόλυβδο. Τα έδεναν και τα τρυπούσαν με πασσαλίσκους, πόρπες ή καρφιά, στα σημεία που ήθελαν να προξενήσουν τη βλάβη. Η κατάρα είχε στόχο το θύμα να χάσει την ψυχή ή τα λογικά του. Στη συνέχεια έθαβαν το ομοιώματα σε τάφο, γιατί πίστευαν ότι θα μετέφερε το μήνυμα στον Κάτω Κόσμο. Εναλλακτικά, τα πέταγαν σε πηγάδια ή πηγές ώστε να διαιωιστεί η κατάρα. Στην αρχαιότητα υπήρχε η αντίληψη ότι η μαντική δύναμη προερχόταν και από τον κόσμο των νεκρών. Άλλωστε, ένα από τα σημαντικότερα μαντεία της αρχαιότητας ήταν το νεκρομαντείο στον Αχέρωντα.

Ανασκολοπισμός

Κν παλούκωμα, σούβλισμα βλ. Εικ. 1

Ο διασημότερος ανασκολοπισμένος ήταν ο Αθανασιος Διακος που εσουβλίσθη μετα το "εγω γραικός γεννηθηκα ...".

βλ. [ΑΝΑΣΚΟΛΟΠΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΤΡΙΦΥΛΙΑ ΚΑΙ ΣΚΑΛΑ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ, ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΙ](#)

Αλλα και οι δικοι μας εκαναν τετοια

‘Ο Διον. Σουρμελης καταγγελλει διτι ο

‘Οδυσσεας ‘Ανδρουτσος «συλλαβων δυο χριστιανους αθωους Έλληνας, τους εσουβλισε, τους εψησεν ως σφαγια εις το πυρ θραδυνων τον θανατον αυτων δια μεγαλυτεραν βασανον» . ‘Αθωοι, μπορει να μην ηταν, η τιμωρια ομως αποκαλυπτει ποσο ειχε αφομοωσει ο καπετανιος της Ρουμελης τα σπουδασματά του στη σχολή θηριωδίας του ‘Αλήπασα .

154.375

Αναφορές

1

κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγε πῆξαι ἀνὰ **σκολόπεσσι** ταμόνθ’ ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
ΟΜΗΡΟΣ - ΙΛΙΑΣ 18.177

2

Πάτταλος, πάσσαλος (μτφ)

Μεταφορικά εννοείται το πέος.

Aristophanes Comic., Ecclesiazusae. {0019.028} close

“ἔδοξε ταῖς γυναῖξιν, ἦν ἀνὴρ νέος (1015)
νέας ἐπιθυμῆ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούση πρῶτον. ἦν δὲ μὴ ἴθελῆ
πρότερον προκρούειν, ἀλλ’ ἐπιθυμῆ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἔστω τὸν νέον
ἔλκειν ἀνατεῖ λαβομένης τοῦ παττάλου.” (1020)
Επ. οἶμοι, Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
Γρ. α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Επ. τί δ’ ἦν ἀφαιρηταί μ’ ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθὼν τις;
Γρ. α. ἀλλ’ οὐ κύριος (1024, bis)

Ελκειν λαβομένης ανατεί από του παττάλου] να τον τραβάνε ατιμωτητί από το πουλί του.

3

GJEOEF4EQ8

Στύλος, ικρίον

Ικρίω προσεπάγης
ο πάλαι τον λαόν σου
στύλω νεφέλης σκέπων.

Ακολουθία του Επιτάφιου - Στάση 3η

4

‘Αλή πασάς ἐπέρασε μέ δεκοχτώ χιλιάδες
φέρνει μπαλντάδες και σουγλιά, κρεμάει και παλουκώνει

σούβλα, σουβλίον subula, veru. Suidas: οβελός καὶ οβελίσκος η σούβλα ή σούγλα. Niceph. Callist. 7 44: κατα τον κρυφίου πόρου σούβλας εισώθει, et 10 7: ησαν δε οί και οβελίσκοις σούβλαις τούτους διέπειρον. Menologiam Martii d. 22 : ο δε πυρωθείσαις σούβλαις κατακεντήσαι αυτόν ἐκέλευσε. et Iunii d. 13: καὶ σούβλαις σιδηραῖς πυρωθείσαις τας ακοάς διελαύνεται. Ομοιο: σουβλίον. Leo Tact. c. 20 § 80: πλην σουβλίου σιδηροῦ καὶ ποτηρίου. Eustathias ad Od. χ το δε ηπήσασθαι παντελώς φησι (Αἴλιος Διονύσιος) βάρβαρον. συμφθέγγεται δε τω Διονυσίω καὶ η συνήθεια, παρα τό "σουβλίω τρυπᾶν" ήπᾶν λέγεται, και ad II. α* πεμπύβολον η λέξις Αἰολικη, και δηλοῖ εργαλεῖον τι μαγειρικόν πενταδάχτυλον, και ὡς αν τις Ιδιωτευόμενος εἴπη, πεντάσουβλον. Corona pretiosa: σουβλη per ὑ. σουγλαριον, εργαλειοθήκη, ἴσως σουβλάριον. 9591.938 [48]

Η ενεργεια σουβλισμα.πχ. Το σουβλισμα του αρνιου του πασχα. ΦΡ φετος θα σουβλισουμε στο πατρικο μου στο χωριο. Εδώ το σουβλιζω χειρι τη σημασια εορταζω το Πασχα.

Πβλ. ο πατροπαραδοτος οβελίας [ενν αμνος] οι αρχαιοι Ελληνες ὁμως ὅταν ελεγαν οβελίας εννοῦσαν οβελιας αρτος (ψωμι της σουβλας). Υπηρχε και οβολιας αρτος δηλ. αρτος του ενός οβολού, ψωμι της δεκαρας που θαλεγαμε σημερα .

Κατά συνεκδοχην σουβλισμα είναι ο ανασκολοπισμος .

Λατινικα : **subula** απ' ὅπου και το ελληνικο σουβλα.

Ιταλ **lesina**

(πβλ. Ελλ τοπωνυμιο Λεσινι)

Γαλλικά **alèse**

Αγγλικά: **awl**

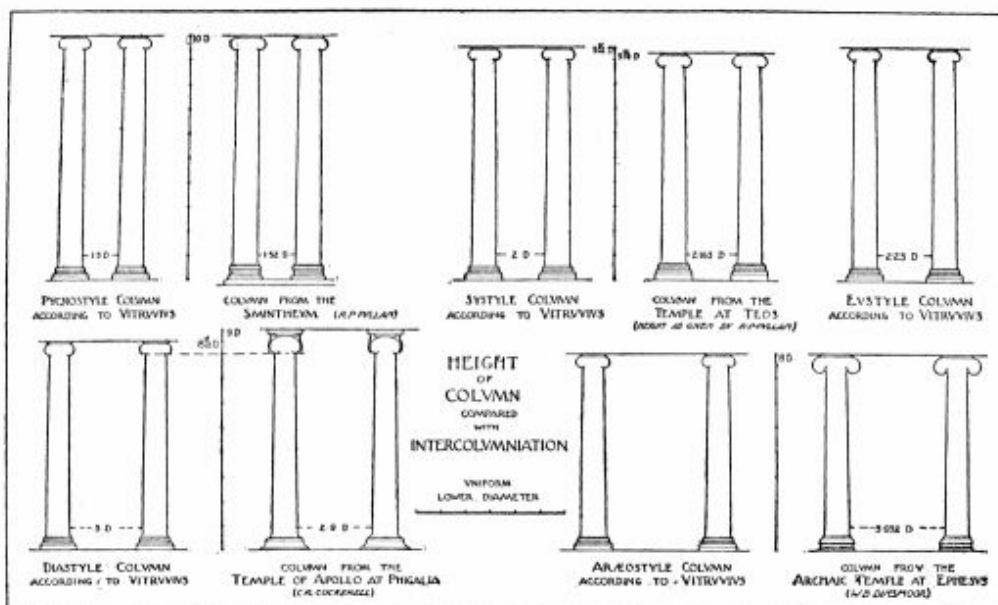
το **σουβλι** του τσαγγάρη

SECOND COMMONER Truly, Sir, all that I live by is with the **awl**; I meddle with no tradesman's matters, nor women's matters, but with **awl**.

William Shakespeare - JULIUS CAESAR - ACT I - SCENE I

9/10/2013

Οι στυλοι των ναων

http://www.gutenberg.org/files/20239/20239-h/29239-h.htm#Page_23

Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι από σεβασμό τους θεούς δεν χρησιμοποιούσαν τους στύλους των ναών για να προσδένουν εκεί βασανιζόμενους. Εξ αλλού ο ναός ήταν καταφύγιο διωκόμενων. Κάνεις δεν μπορούσε να απλώσει χέρι σε ένα που είχε καταφύγει σε Ναό. Μπορούσε όμως κάλλιστα να κτίσει την πόρτα του Ναού και να αφήσει τον ικέτη μέσα να ψοφήσει από την πεινά.

Ο Σπαρτιάτης στρατηγός Παισανίας κατηγορήθηκε πως αλληλογραφεί με τον Ξέρξη. Δικάστηκε αλλά αθωώθηκε καθώς δεν υπήρχαν ισχυρές αποδείξεις εναντίον του. Οι συμπατριώτες του όμως δεν μπορούσαν να πεισθούν για την αθωότητά του και αποφάσισαν να τον εκτελέσουν. Ο στρατηγός βρήκε καταφύγιο στον ναό της Αθηνάς ως ικέτης. Σύμφωνα με τα ήθη των αρχαίων Ελλήνων, απαγορευόταν ο φόνος ικέτη. Έτσι οι Έφοροι έδωσαν διαταγή να χτιστεί η είσοδος και τα παράθυρα του ναού, μέχρι να λιμοκτονήσει ο Παισανίας. Ως επακόλουθο ο ένδοξος στρατηγός πέθανε από αστία το 470 π.Χ..

Ο τελευταίος διασημος σουβλισθεις είναι ο Αθανάσιος Διάκος.
Το εθνικό φαγητό είναι πλέον το σουβλάκι.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

161

Κωδ:9813

Συγγραφέας: ΠΛΑΝΟΥΔΗΣ;

Τίτλος: ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΦΥΣΕΙ ΑΓΧΙΝΟΥΣΤΑΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΦΡΥΓΟΣ

Εκδότης:ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Έτος:1890

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis